

סגרו"ן, וחד פתחו"ן, ומטטרו"ן דאתקרי בשם
תרוייהו, ממנא על תרין מפתחין אליון.

מסטרָא דעמודא דאמצעיָא איְהי שְכִינְתָא
מְרָאָה בְּהַקְיָן, וּמִשָּׁה בְּסִטְרִיהּ, דְּכִתִּיב
בִּיהּ (במדבר יב ח) פֶּה אֵל פֶּה אֶדְבָר בּוּ וּמְרָאָה וְלֹא
בְּחִידוֹת, וְתִמוּנַת יו"י יִבִּיט.

מסטרָא דְצַדִּיק, דְאִיהוּ אֹר הַגָּנוּז לְצַדִּיקִים
לְעֵלְמָא דְאֲתִי (נ"א לְעֵתִיד לְבָא), אֶתְקִרִיאַת
מְרָאָה בְּחֵלּוֹם, וְהוּא דְאֶתְחִיזָא בָּהּ, מְסִטְרָא
דְּגוּפָא, אִיהוּ יְהו"ה עֵמוּדָא דְאֶמְצַעִיָא, דְאֶתְנַטִּיל
מִתְרִין סִטְרִין, וְאִיהוּ רְכִיב עַל אַרְבַּע חִיּוֹן דְאֵינוֹן
פְּנֵי אָדָם פְּנֵי אַרְיָה פְּנֵי שׁוֹר פְּנֵי נֶשֶׁר, יו"ד ה"א
וְא"ו ה"א אֶתְקִרִי מִלְּגָאוֹ דְּגוּפָא, וְאִיהוּ אָדָם
לְשֶׁבֶת עַל הַפְּסָא.

לשון הקודש

לצדיקים לעולם הבא (נ"א לעתיד לבא) נקראת
מראה בחלום, והוא שנראה בה מצד
הגוף, הוא יהו"ה העמוד האמצעי, שנטל
משני צדדים, והוא רוכב על ארבע
חיות, שהם פני אדם, פני אריה, פני
שור, פני נשר. יו"ד ה"א וְא"ו ה"א נקרא
מלפנים של הגוף, והוא אדם לשבת על
הפסא.

סגרו"ן ואחד פתחו"ן, ומטטרו"ן שנקרא
בשם שניהם, ממנא על שני המפתחות
הללו.

מצד של העמוד האמצעי, השכינה היא
מראה בהקין, ומשה בצדו, שכתוב בו
פה אל פה אדבר בו ומראה ולא
בחידות, ותמונת יהו"ה יביט.

מן הצד של צדיק, שהוא אור הגנוז

לְמָאן דְּאִיהוּ אָדָם אֶתְחַזֵּיא לִיה בְּדַמּוֹת אָדָם,
 לְמָאן דְּאִיהוּ כְּשָׂאָר חַיּוֹן אֶתְחַזֵּיא לִיה
 בְּדַמּוֹת חַיּוֹן דְּכָרְסִיא, לְכָל חַד כְּפּוֹם חִילִּיה,
 וְאֵל יִתְהַלֵּל הַמְתַּהַלֵּל הַשְּׂכַל לִיה, אֶלְא
 בְּשִׁכְנֵיתִיה, דְּלֹא יָכִיל לְאַשְׁנָא לִיה שׁוֹם נְבִיא
 וְחֻזָּה אֶלְא בְּשִׁכְנֵתָא, וְאִית אָדָם לְעִילָא מֵאָדָם,
 מִסְטָרָא דְחֻכְמָה, כִּי־חַ מָ"ה וְדֵאֵי, וְאֶתְמַר בֵּיה
 חָכָם עָדִיף מִנְבִיא.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכִלְהוּ חֲבֵרִיא, וְאָמַר רַעֲיָא
 מְהֵימְנָא, רַבֵּן דְּכָל נְבִיאֵיא, קוּם אֶתְעַר
 מִשְׁנַתְךָ, דְּאַנְתָּ אִיהוּ בְּכָל נְבִיאֵיא כְּגִזְוֹנָא
 דְּשִׁמְשָׂא, דְּסִיְהָרָא וְכִכְבֵּיא מֵיְהִי נְהָרִין, וְלִית לֹון
 נְהוּרָא מִסְטָרָא אַחְרָא, וְכִזְמָנָא דְאַנְתָּ אֶתְפְּנִישַׁת
 מֵעֲלָמָא, אֶתְמַר בְּהוֹן (איוב ג ט) יַחֲשִׁכוּ כַכְבִּי נִשְׁפוּ,
 קוּם אֲנֵהִיר נְהוּרְךָ.

לשון הקודש

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכִלְהוּ חֲבֵרִיא וְאָמַר: רוּעָה
 הַנְּאָמֵן, רַבֵּן שֶׁל כָּל הַחֲבֵרִים וְאָמַר: קוּם
 הַתְּעוּרֵר מִשְׁנַתְךָ, שְׂאֵתָה הוּא בְּכָל
 הַנְּבִיאִים כְּמוֹ הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁהַלְבְּנָה
 וְהַכּוֹכָבִים מְאִירִים מִמֶּנּוּ, וְאֵין לָהֶם אוֹר
 מִצַּד אַחֵר, וְכִזְמֵן שְׂאֵתָה נְאֻסְפָת מִן
 הָעוֹלָם, נְאָמַר בָּהֶם יַחֲשִׁכוּ כַכְבִּי נִשְׁפוּ,
 קוּם הָאֵר אוֹרְךָ.

לְמִי שְׁהוּא אָדָם - נִרְאָה לוֹ בְּדַמּוֹת
 אָדָם, לְמִי שְׁהוּא כְּשָׂאָר הַחַיּוֹת - נִרְאָה
 לוֹ בְּדַמּוֹת חַיּוֹת הַכְּסֵא, לְכָל אֶחָד כְּפִי
 כְּחוֹ, וְאֵל יִתְהַלֵּל הַמְתַּהַלֵּל הַשְּׂכַל אוֹתוֹ,
 אֶלְא בְּשִׁכְנֵתוֹ, שְׁלֹא יָכוֹל לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ
 שׁוֹם נְבִיא וְחֻזָּה אֶלְא עִם הַשְּׂכִינָה, וְיֵשׁ
 אָדָם לְמַעְלָה מֵאָדָם מִצַּד שֶׁל חֻכְמָה, כִּי־חַ
 מָ"ה וְדֵאֵי, וְנְאָמַר בּוֹ חָכָם עָדִיף מִנְבִיא.

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא בְּזִמְנָא דְאַנְתָּ דְאַתְּכַנִּישׁ מִן עֲלָמָא,
 בֵּיתָא דְנִבְוֵאָה, דְאַתְּמַר בָּהּ (שם ז) לֹא בֵּן
 עֲבָדֵי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא, אִיהִי סְתִימָא,
 קוּם אֶפְתַּח לָהּ, דְאִיהִי בֵּיתָא עֲלָאָה גְּנִיזָא, דְכָל
 גְּנִיזִין דְלְעִילָא סְתִימִין דְמִלְפָּא עֲלָאָה תַּמָּן, וְאַנְתָּ
 הָיִית בְּכֵן בֵּית, בֵּן דְהַהוּא בֵּיתָא, בִּי"ת, ב' אִימָא
 עֲלָאָה, (דף לב ע"א) י' חֲכָמָה אֲבָא, ת' תַּפְּאָרְת, בֵּן בֵּית
 דְלְעִילָא, וְאַנְתָּ הָיִית בְּדִיוֹקְנִיָּה, דְבְּהַהוּא בֵּית לֹא
 הָוּה רְשׁוֹ לְנַבִּיא וְחוּזָה לְאַעְלָא תַּמָּן אֶלָּא בְּרְשׁוֹ,
 וְאַנְתָּ הָיִית עָאל בְּלֹא רְשׁוֹ, כְּבָרָא דְמִלְפָּא דְלִית
 תַּמָּן תַּרְעָא סְתִימָא לִיה.

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְנַבִּיאֵי אַחֲרֵינִין, לֹא הָווּ עָאֲלִין
 לְמַחְמֵי לְמִלְפָּא, אֶלָּא בְּשַׁעֲתִין יְדִיעָאן,
 וּבִזְמִין יְדִיעָאן, כְּגִוּוֹנָא דְאַשְׁפַּחְנָא בְּאַחֲרֵן דְהָוָה
 עֲלָאָה מְכַלְהוּ, דְאַתְּמַר בֵּיהּ (ויקרא טז ב) וְאֵל יָבֹא בְּכָל

לשון הקודש

ת' תַּפְּאָרְת, בֵּן בֵּית שֶׁל מַעְלָה, וְאַתָּה
 הָיִית בְּדִיוֹקְנֵנו, שְׂפָאוֹתוֹ בֵּית לֹא הָיְתָה
 רְשׁוֹת לְנַבִּיא וְחוּזָה לְהַכְּנִס לְשֵׁם אֶלָּא
 בְּרְשׁוֹת, וְאַתָּה הָיִית נִכְנָס בְּלִי רְשׁוֹת,
 כְּכֵן הַמֶּלֶךְ שָׂאִין שֵׁם שַׁעַר שְׂסָתוּם לוֹ.
 וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׂנַבִּיאִים אַחֲרֵים לֹא הָיוּ
 נִכְנָסִים לְרְאוֹת אֶת הַמֶּלֶךְ אֶלָּא בְּשַׁעֲוֹת
 יְדוּעוֹת, וּבְכִמִּים יְדוּעִים, כְּמוֹ שְׂמַצְאָנוּ

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא בְּזִמְנֵי שְׂאֵתָה נֶאֱסַפְתָּ מִן
 הָעוֹלָם, בֵּית הַנְּבִוֵּאָה, שְׂנַאֲמַר בָּהּ לֹא בֵּן
 עֲבָדֵי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא, הִיא
 סְתוּמָה, קוּם פְּתַח אוֹתָהּ, שְׂהִיא בֵּית
 עֲלִיזִין גְּנוּוֹ, שְׂכָל הַגְּנִיזִים שְׂלִמְעֵלָה
 סְתוּמִים, שְׂהַמֶּלֶךְ הָעֲלִיזִין שָׂם, וְאַתָּה
 הָיִית בְּכֵן בֵּית, כְּנֹו שֶׁל אוֹתוֹ הַבֵּית.
 בִּי"ת, ב' הָאֵם הָעֲלִיזוֹנָה, י' חֲכָמָה, אֲבָא,

עַתָּה אֵל הַקֹּדֶשׁ, אֱלֹהֵי בְּזוּת יָבֵא אֶהְרֹן אֵל הַקֹּדֶשׁ,
כָּל שָׁבוֹן אַחֲרָיו, וְאַתָּה בְּכָל שְׁעָתָא וְשְׁעָתָא, וּבְכָל
יוֹמָא דְאַתָּה בָּעֵי הָיִית עֵייל לְמַחְזֵי לְמַלְכָּא.

וְלֹא עוֹד, אֱלֹהֵי כָּל נְבִיאֵיָא, הוּוּ חֲזִיין נְבוּאָה
דְּלַחוּן בְּאַבְרָיִן דְּמַלְכָּא, כָּל חַד וְחַד בְּאַבְרָ
יְדִיעָא וְלֹא יִתִיר, מְנַהוּן בְּרִישָׁא דְּמַלְכָּא, מְנַהוּן
בְּנִימִין דְּרִישָׁא, דְּאַנּוּן כְּכַבֵּיָא וּמְזִילֵי דְּלִית לֹון
חֻשְׁבְּנָא, מְנַהוּן בְּעֵינֵין, מְנַהוּן בְּאַוּדְנִין, מְנַהוּן
בְּאַנְפִין, מְנַהוּן בְּחוּטְמָא, מְנַהוּן בְּפוּמָא מְנַהוּן
בְּצִוָּאר, מְנַהוּן בְּיַדִּים, מְנַהוּן בְּקוּמָה דְּאִיהוּ גּוּפָא,
מְנַהוּן בְּשׁוּקִין, מְנַהוּן בְּאַוּת בְּרִית, מְנַהוּן בְּלְבוּשֵׁין
דְּמַלְכָּא, דְּלֹא הָוָה לֹון רְשׁוֹ לְאַסְתְּכָלָא יִתִיר.

אַבְל מוֹשֶׁה בְּכָל אַבְרָ, וּבְכָל אֶתְר הָוָה מְשִׁיג
נְבוּאָה דִּילֵיהּ, וּבְכָל אַבְרָ וְאַבְרָ אִיהִי הָוָה

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

שְׁחַם כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת שְׁאִין לָהֶם חֲשֻׁבוֹן,
מַהֶם בְּעֵינִים, מַהֶם בְּאַזְנוֹים, מַהֶם בְּפָנִים,
מַהֶם בְּהַטָּם, מַהֶם בְּפֶה, מַהֶם בְּצִוָּאר,
מַהֶם בְּיַדִּים, מַהֶם בְּקוּמָה שְׁהוּא הַגּוּף,
מַהֶם בְּשׁוּקִים, מַהֶם בְּאַוּת בְּרִית, מַהֶם
בְּלְבוּשֵׁי הַמְּלָךְ, שְׁלֹא הָיִיתָ לָהֶם רְשׁוֹת
לְהַסְתְּפֵל יוֹתֵר.

אַבְל מוֹשֶׁה, בְּכָל אַבְרָ וּבְכָל מְקוּם הָוָה
מְשִׁיג נְבוּאָתוֹ, וּבְכָל אַבְרָ וְאַבְרָ הִיא

בְּאַהְרֹן שְׁהִיה עֲלִיוֹן מִכְּלָם, שְׁנֵאמַר בּוֹ
וְאַל יָבֵא בְּכָל עַתָּה אֵל הַקֹּדֶשׁ, אֱלֹהֵי בְּזוּת
יָבֵא אֶהְרֹן אֵל הַקֹּדֶשׁ, כָּל שָׁבוֹן אַחֲרָיו,
וְאַתָּה בְּכָל שְׁעָה וְשְׁעָה וּבְכָל יוֹם שְׁהִיית
רוּצָה, הָיִית נִכְנַס לְרִאוֹת אֶת הַמְּלָךְ.

וְלֹא עוֹד, אֱלֹהֵי כָּל הַנְּבִיאִים הָיוּ רוּצִים
אֶת נְבוּאָתָם בְּאַיְבָרֵי הַמְּלָךְ, כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּאַיְבָר יְדוּעַ וְלֹא יוֹתֵר. מַהֶם
בְּרֵאשׁ הַמְּלָךְ, מַהֶם בְּנִימִים שֶׁל הָרֵאשׁ,

נַחֲתָא לְגַבִּיּוּתָא, מַה דְּלֹא הָוָה חָכִי לְשֹׁאֵר כָּל נְבִיאֵינָא,
דְּכָל חַד סָלִיק לְאַבְרָם דִּילִיּוּתָא, דְּנִשְׁמַתִּיהָ הָוָה
אַצִּילוּת מִהָהוּא אַבְרָם, וְהָהוּא אַבְרָם הָוָה לִיה אֲבוּיָא.

וּבְרַתָּא דְמַלְכָּא אִיהִי הֵיכְלָא דְכָל אַבְרָם וְאַבְרָם,
מְצוּחָא דְכָל אַבְרָם וְאַבְרָם, אַדְנִי אִיהִוּ

בְּחַשְׁבֹן הַיּוֹכָל, וּבְגִין דָּא אֶתְמַר (תהלים נא יז) אַדְנִי

שְׁפַתִּי תִפְתָּח, יְהוָה אִיהִוּ בְּכָל אַבְרָם וְאַבְרָם, אַדְנִי

הֵיכְלָא, יְהוָה בְּכָל אַבְרָם וְאַבְרָם וְאַיְהִי נְבוּאָה דְכָל

אַבְרָם וְאַבְרָם, מִרְאָה דְכָל אַבְרָם וְאַבְרָם אֶתְקַרֵי, וְכָל

אַבְרָם וְאַבְרָם אִית לִיה סְפִירָה יְדִיעָא, הֵיכְלָא דְכָלֵהוּ

שְׂכִינְתָא תִתָּא אַדְנִי, וְכַמְּה מְמַנָּן נְטוּרֵי תִרְעִין

אֵינֹון לְהֵיכְלָא, דְלֹא יַעֲלוּן תַּמָּן נְבִיאֵינָא אֶלָּא בְּרִשׁוּ.

קוּם רַעֲיָא מְהֵימְנָא, קוּם אֶפְתַּח הֵיכְלָא, דְהָא

כַּמְּה כְּאִרֵי דְנְבוּאָה אֵינֹון דְּפַקִּין לְתִרְעִין

לשון הקודש

בְּכָל אַבְרָם וְאַבְרָם, אַדְנִי הֵיכְלָא, יְהוָה
בְּכָל אַבְרָם וְאַבְרָם, וְהִיא נְבוּאָה שֶׁל כָּל
אַבְרָם וְאַבְרָם, הַמְרָאָה שֶׁל כָּל אַבְרָם
וְאַבְרָם נִקְרָא, וְלְכָל אַבְרָם וְאַבְרָם יֵשׁ לוֹ
סְפִירָה יְדוּעָה, הַהֵיכְלָא שֶׁל כָּלֵם, שְׂכִינְתָא
הַתְּחִתּוֹנָה אַדְנִי, וְכַמְּה מְמַנִּים שׁוֹמְרֵי
שְׁעָרִים הֵם לְהֵיכְלָא שֶׁלֹּא יִפְגְּסוּ שָׁם
נְבִיאִים אֶלָּא בְּרִשׁוֹת.

קוּם רוּעָה הַנְּאָמָן, קוּם פְּתַח הַהֵיכְלָא,

הִיְתָה יוֹרְדַת אֲלֵינוּ, מַה שֶׁלֹּא הָיָה כִּד
לְשֹׁאֵר כָּל הַנְּבִיאִים, שְׁכָל אַחַד עוֹלָה
לְאַבְרָם שָׁלוֹ, וְנִשְׁמַתוּ הִיְתָה אַצִּילוּת
מֵאוּתוֹ הָאַבְרָם, וְאוּתוֹ הָאַבְרָם הָיָה לוֹ
אֲבוּיָא.

וּבֵת הַמֶּלֶךְ הִיא הַהֵיכְלָא שֶׁל כָּל אַבְרָם
וְאַבְרָם, הַמְצוּחָה שֶׁל כָּל אַבְרָם וְאַבְרָם,
אַדְנִי הוּא כְּחַשְׁבֹן הַיּוֹכָל, וּמְשׁוּם זֶה
נֶאֱמַר אַדְנִי שְׁפַתִּי תִפְתָּח, יְהוָה הוּא

דְּהִיכָלָא, וְאָמְרִין אַדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וְאִיהִי
 סְתִימָא לְגַבְיֵיהוּ, עַד דְּאַנְתָּ תֵּיתִי תַפְּחַן אִיהִי לָא
 אֲתַפְתַּחַת, לְמַלְכָא דְהוּוּ צְרִיכִין לִיהַ עֲבָדוּי
 וְאַפְרַכְסוּי וּמְמַנְן וְשַׁלְטַנֵּי אֲרַעָא לְמַחְזֵי עַמִּיהַ, כָּל
 חַד כְּפּוּם צְרִכּוּי, וְכָל חַד כְּפּוּם שְׁלֹטְנוּתִיהַ, וְכָל
 חַד כְּפּוּם עֶסְקוּי, מָה עֶבֶד מַלְכָא, שְׂוֵי כְלָא בִידָא
 דְּמַטְרוּנִיתָא, וְאָמַר כָּל מָאן דְּבָעֵי לְמוֹשְׁאָל
 שְׂאֵלְתוּי, יִיתִי לְמַטְרוּנִיתָא, דְּאִיהִי בֵּית דִּילֵי בֵּית
 י, הֵיכָל דִּילֵי, וְהֵאֵי אִיהוּ (ירמיה ט כג) אֵל יִתְהַלֵּל
 הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁכֶל וַיְדוּעַ אוֹתִי, כִּי אִם בּוֹאֵת.

בְּהַהוּא זְמַנָּא דְּפַקִּין בְּלָחוּ לְפַתְחָא, דְּתַמְנִין
 סַגְרוּן דְּסַגִּיר, וְתַמְנִין פַּתְחוּן דְּפַתְחָא, מִיַּד
 יִיתִי רַעֲיָא מְהֵימְנָא, וַיִּיכָא אַדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח,
 קַמִּי פַתְחָה, דָּא סַגִּיר וְדָא פַתְחָה, תְּרִין שְׁפִוּוֹן (ג"א)

לשון הקודש

וְאָמַר, כָּל מִי שְׂרוּצָה לְבַקֵּשׁ בְּקִשְׁתּוֹ,
 יבא לְגַבְרָה שְׁהִיא הַבֵּית שְׁלֵי, הַבֵּית
 שְׁלֵי י, הַהֵיכָל שְׁלֵי. וְהוּוּ אֵל יִתְהַלֵּל
 הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁכֶל וַיְדוּעַ אוֹתִי, כִּי אִם
 בּוֹאֵת.

באזתו זמן כלם דופקים לפתח, ששם
 סגרו"ן שסוגר, ושם פתחו"ן שפותח. מיד
 יבא רועה הנאמן ויאמר, אדנ"י שפתי
 תפתח, קמ"ץ פת"ח, זה סוגר וזה פותח,

שְׁהִי כְּמַה בְּעָלֵי נְבוּאָה הֵם דּוּפְקִים עַל
 הַשְּׁעָרִים שֶׁל הַהֵיכָל, וְאָמְרִים אַדְנִי
 שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וְהִיא סְתוּמָה אֲלֵיהֶם, עַד
 שְׂאֵתָה תִּבְאֵ לְשֵׁם הָיָא לֹא נִפְתַּחַת.
 לְמַלְךְ שְׁהִי צְרִיכִים אוֹתוֹ עֲבָדוּי וְהַשְּׁרִים
 וְהַמְּמַנִּים וְשְׁלִיטֵי הָאָרֶץ לְהַרְאוֹת עִמּוֹ,
 כָּל אֶחָד כְּפִי צְרִכּוּ, וְכָל אֶחָד כְּפִי
 שְׁלֹטְנוֹ, וְכָל אֶחָד כְּפִי עֶסְקוּ. מָה עֲשֵׂה
 הַמְּלַךְ? שֵׁם אֵת הַכָּל בִּינְדֵי הַגְּבִירָה,

שָׁבַא) שְׁעָרֵי צְדָק, עַל־יְהוּ אֶתְמַר (שם קיח יט) פְּתָחוּ לִי
שְׁעָרֵי צְדָק.

מִלְּגָאוֹ אֵיחִי סְגוּלַתְּ א, סְגוּ לֵ אֵיחִי בְּעֵלָה, וְאֵיחִי
סְגוּלַתְּ א, עֵטְרָה עַל רִישִׁיהָ, חֲלָם עֲלֶיהָ
אֶתְמַר (שם) אָבוּא בָּם אוּדָה י"ה, אָבוּ אֵיחִי עֵשֶׁר,
דְּאֵיחִי נְקוּדַת חֲלָם, וּבִיהַ (דף לב ע"ב) אוּדָה י"ה דְּאֵיחִי
פְּתַר עַל בְּלָחוּ, זֶה דָּא צְרִי, וְאֵינּוֹן תְּרִי סְמִכֵי
קְשׁוּט, צְדִיקִים יִבְאוּ בּוֹ (תהלים קח כ), דָּא צְדִיק דְּאֵיחִי
אוּת בְּרִית, בְּתַרְוֵיהּ, אֵיחִי חִיר"ק תְּחוּת צְר"י, וְאֵיחִי
שׁוּר"ק, קְשׁוּרָא דְתַרְוֵיהּ, וּבְגִין דָּא אוּדָךְ כִּי עֲנִיתְנִי
וְתַחֲוִי לִי לִישׁוּעָה (שם כא), דָּא שְׂכִינְתָּא, דְּאֵיחִי
מִסְטָרָא דְצְדִיק שׁוּר"ק לְגַבֵּי בְּעֵלָה, קְשׁוּרָא דִילֵיהּ.
וְאֵיחִי חִיר"ק תְּחוּת צְר"י, תְּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט,
וְאֵיחִי סְגוּ לֵ תְּחוּת תְּרִין דְרוּעִין, וְאֵיחִי

לשון הקודש

בו, זה צדיק שהוא אות ברית בשניהם,
הוא חיר"ק תחת צר"י, והוא שור"ק,
הקשר של שניהם, ומשום זה אוּדָךְ כִּי
עניתני ותחי לי לישועה, זו שכינה,
שהיא מצדו של הצדיק, שור"ק אל
בעלה, הקשר שלו.

והיא חיר"ק תחת צר"י, שני עמודי
אמת, והוא סגו"ל תחת שתי זרועות,

שתי שפתים (שבא) שְׁעָרֵי צְדָק, עֲלֵיהֶם
נֶאֱמַר פְּתָחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק.

מבפנים היא סגולת"א, סגו"ל, הוא
בעלה, והיא סגולת"א עטרה על ראשו,
חל"ם, עליו נאמר אבוא בם אוּדָה י"ה,
אבו"א היא עשר, שהיא נקדת חל"ם, ובו
אוּדָה י"ה, שהוא כתר על כלם, זה – זה
צרי, והם שני עמודי אמת. צדיקים יבאו

הַל"ם לְעֵילָא בְּכֶתֶר, וּבְגִין דָּא אֲבָן מְאַסוּ הַבּוֹנִים
 הִיְתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה (שם), בְּלָהוּ אֲמַרִין מֵאֵת יי' הִיְתָה
 זֹאת הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ (שם), בּוֹמְנָא דְאִיהִי לְרֵאשׁ
 פְּנֵה אֶתְקַרִיאת רִישָׁא, וְעָלָה אֶתְמַר (שיר ז' ו') רֵאשְׁךָ
 עַלִיד בְּפִרְמָל.

כִּד סְלִיקַת לְגַבִּי מִלְבָּא, כַּמָּה מִלְאָכִין וְכַמָּה
 נִשְׁמַתִין סְלִקִין עִמָּה, דְאֶנּוּן נִימִין דִּילָהּ,
 דִּתְלִיין מִינָהּ בְּעַנְבִין בְּאֶתְכְּלָא, וְכַמָּה מִלְאָכִין
 וְנִשְׁמַתִין נְהָרִין קְדָמָהּ דְאֶתְקַרִיאוּ עֵינֵי יי',
 וְעַלִייהוּ אֶתְמַר (איוב לד כא) כִּי עֵינָיו עַל דְרָכֵי אִישׁ,
 וְכַמָּה בְּקוּדִין סְלִקִין קְדָמָהּ, דְאֶתְקַרִיאת בְּכָלְהוּ
 מְצוֹת יי' בְּרָה מְאִירַת עֵינִים (תהלים יט ט).

וְכַמָּה מִלְאָכִין סְלִקִין עִמָּה, דְאֶתְקַרִיאוּ אֲזַנֵי יי',
 דְמִמֶּנּוּ עַל קָלִין דְצִלוֹתֵין, וְעַל שִׁיחַת בְּנֵי

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

שְׁתֵּלוּיִים מִמְנָה כְּמוֹ עֲנָבִים בְּאֶשְׁכּוֹל,
 וְכַמָּה מִלְאָכִים וְנִשְׁמוֹת מְאִירִים לְפָנֶיהָ,
 שְׁנַקְרָאִים עֵינֵי יְהוָה, וְעַלִיָּהֶם נֹאמֵר כִּי
 עֵינָיו עַל דְרָכֵי אִישׁ, וְכַמָּה מְצוֹת עוֹלוֹת
 לְפָנֶיהָ, שְׁנַקְרָאֵת בְּכֻלָּם מְצוֹת יְהוָה
 בְּרָה מְאִירַת עֵינִים.

וְכַמָּה מִלְאָכִים עוֹלִים עִמָּה, שְׁנַקְרָאוּ
 אֲזַנֵי יְהוָה, שְׁמִמָּנִים עַל קוֹלוֹת הַתְּפִלוֹת

וְהִיא הַל"ם לְמַעְלָה בְּכֶתֶר, וּמִשׁוּם זֶה
 אֲבָן מְאַסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה,
 כְּלָם אוֹמְרִים מֵאֵת יְהוָה הִיְתָה זֹאת הִיא
 נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ, בּוֹמֵן שֶׁהִיא לְרֵאשׁ פְּנֵה
 נִקְרָאת רֵאשׁ, וְעַלִיָּה נֹאמֵר רֵאשְׁךָ עַלִיד
 בְּפִרְמָל.

כְּשֶׁעוֹלָה לְמַלְךָ, כַּמָּה מִלְאָכִים וְכַמָּה
 נִשְׁמוֹת עוֹלִים עִמָּה, שְׁהֵם הַגִּימִים שְׁלָה,

הָאָדָם, לְמִשְׁמַע צְלוֹתֵינוּ, וּבְכַה מְלֹאכֵינוּ סִלְקֵינוּ עִמָּה,
 דְּאִתְקַרְיָאוּ פְּנֵי יוֹי, דְּאִתְמַר בְּהוֹן ^(יחזקאל א' 1) וּדְמוֹת
 פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וְגוֹמַר, נְהָרִין בְּכַה גְּוֹנִין, וּבְכַה
 מְלֹאכֵינוּ סִלְקֵינוּ עִמָּה דְּאִתְקַרְיָאוּ רוּחִין וְאִשִּׁין,
 דְּאִתְמַר בְּהוֹן ^(תהלים קד ז) עוֹשֶׂה מְלֹאכֵינוּ רוּחוֹת
 מִשְׁרָתֵינוּ אֵשׁ לְהַט, דְּמִמֶּנּוּ עַל רִיחָא וְתַנְנָא
 דְּקַרְבָּנֵינוּ, וְאֵינוּן מְאָרֵי דְּחוּטְמָא.

וּבְכַה מְאָרֵי דְּקָלִין וְדְבוּרִין דְּפוּמָא סִלְקֵינוּ עִמָּה,
 דְּאִתְמַר בְּהוֹן ^(קהלת י ב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם
 יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל וּבַעַל בְּנָפִים יַגִּיד דְּבָר, וּבְכַה
 מְאָרֵי דְּצוּאָרֵי סִלְקֵינוּ עִמָּה, דְּתַמְן קָנָה וְשָׂט, דְּמִמֶּנּוּ
 עַל קַרְבָּנֵינוּ וְצְלוֹתֵינוּ, דְּאִתְמַר בְּהוֹן ^(במדבר כח ב) אֶת
 קַרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשִּׁי, וְאֵלֵינוּ אִתְקַרְיָאוּ אִשִּׁים, וּבְכַה
 מְלֹאכֵינוּ סִלְקֵינוּ עִמָּה דְּאִתְקַרְיָאוּ מְאָרֵי דִּידֵינוּ,
 דְּאִתְמַר בְּהוֹן ^(יחזקאל א' ח) וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת בְּנִפְיָהֶם,

לשון הקודש

בעלי החטם.

וּבְכַה בְּעַלֵי קוֹלוֹת וְדְבוּרִים שֶׁל הַפֶּה
 עוֹלִים עִמָּה, שְׁנַאמַר בְּהֶם כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם
 יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל וּבַעַל בְּנָפִים יַגִּיד דְּבָר,
 וּבְכַה בְּעַלֵי צוּאָרִים עוֹלִים עִמָּה, שְׂשֵׁם
 קָנָה וְשָׂט, שְׂמִמְנִים עַל קַרְבָּנוֹת וּתְפִלוֹת,
 שְׁנַאמַר בְּהֶם אֶת קַרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשִּׁי,
 וְאֵלוּ נִקְרְאוּ אִשִּׁים, וּבְכַה מְלֹאכֵינוּ

וְעַל שִׁיחַת בְּנֵי אָדָם, לְשִׁמְעַת הַתְּפִלוֹת,
 וּבְכַה מְלֹאכֵינוּ עוֹלִים עִמָּה, שְׁנַקְרְאִים
 פְּנֵי יְהוָה, שְׁנַאמַר בְּהֶם וּדְמוֹת פְּנֵיהֶם
 פְּנֵי אָדָם וְגוֹמַר, מְאִירִים בְּכַה גְּוֹנִים,
 וּבְכַה מְלֹאכֵינוּ עוֹלִים עִמָּה שְׁנַקְרְאוּ
 רוּחוֹת וְאִשִּׁים, שְׁנַאמַר בְּהֶם עוֹשֶׂה
 מְלֹאכֵינוּ רוּחוֹת מִשְׁרָתֵינוּ אֵשׁ לְהַט,
 שְׂמִמְנִים עַל רִיחַ וְעֵשֶׂן הַקַּרְבָּנוֹת, וְהֶם

וּבְכַה מְאִירֵי דְגוּפָא סְלָקִין עֲמָה דְאִתְמַר בְּהוֹן (דניאל
 י') וּגְוִיתוֹ כְּתַרְשִׁישׁ, וּבְכַה מְאִירֵי דְבְרִית סְלָקִין עֲמָה
 דְאִתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל א כח) כְּמִרְאֵה הַקִּשְׁת, וְאֲנוּן מְאִירֵי
 דְאוֹתוֹת, וּבְכַה מְאִירֵי דְרַגְלִין סְלָקִין עֲמָה דְאִתְמַר
 בְּהוֹן (שם) וְרַגְלֵיהֶם רָגַל יִשְׂרָה.

וּכְד אִיהוּ בְּהִיכְלָהָא, בְּלָהוּ נְבִיאֵי סְלָקִין תַּמָּן,
 וּדְפָקִין לְתַרְעָא וְאֶמְרִין אַדְנִי שְׁפַתֵי תַפְתָּח
 (תהלים נא יז), תִּלְת קַדְמָאִין דְצִלוֹתָא אֵינוּן מְסֻדְרִין
 שְׂאֵלְתִין עַל נַפְשָׁא, לְאַעְלָא בְּהוֹן קָדָם עֲלֵת
 הָעֲלוֹת, דְתַמָּן חֵי נַפְשָׁא, אֶמְצָעִיּוֹת מְמַנָּן עַל
 שְׂאֵלְתִין לְמִשְׁאֵל בְּעוֹתְהוֹן עַל צְרְכֵי גוּפָא, תִּלְת
 בְּתַרְאִין מְקַבְּלִין תְּיוּבְתָא דְכָל שְׂאֵלְתִין מִן מַלְכָּא.
 וְלַעֲיֵלָא מְכַלְהוּ יָד בּוֹתְבַת, וְלַתְתָּא מְכַלְהוּ יָד
 חוֹתְמַת, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (איוב לו ז) וּבִיד

לשון הקודש

שָׁם, וְדוּפְקִים בְּשַׁעַר, וְאֶמְרִים אַדְנִי
 שְׁפַתֵי תַפְתָּח. שְׁלִשַׁת הָרָאשׁוּנִים שָׁל
 הַתַּפְלָה הֵם מְסֻדְרִים בְּקִשּׁוֹת עַל הַנְּפֶשׁ,
 לְהַכְנִס בְּהֵם לְפָנֵי עֲלֵת הָעֲלוֹת, שְׁשָׁם חֵי
 הַנְּפֶשׁ. הָאֶמְצָעִיּוֹת מְמַנּוֹת עַל שְׂאֵלוֹת
 לְבַקֵּשׁ בְּקִשּׁוֹתֵיהֶם עַל צְרְכֵי הַגּוּף.
 שְׁלִשַׁת הָאֲחֵרוֹנוֹת מְקַבְּלִים תְּשׁוּבָה שָׁל
 כָּל הַשְּׂאֵלוֹת מִן הַמֶּלֶךְ.

וּמַעַל בְּכָל יָד בּוֹתְבַת, וּמִתַּחַת בְּכָל יָד

עוֹלִים עֲמָה, שְׁנַקְרָאִים בְּעֲלֵי יָדִים,
 שְׁנַאֲמַר בְּהֵם וִידֵי אָדָם מִתַּחַת בְּנִפְיָהֶם,
 וּבְכַה בְּעֲלֵי גוּף עוֹלִים עֲמָה, שְׁנַאֲמַר
 בְּהֵם וּגְוִיתוֹ כְּתַרְשִׁישׁ, וּבְכַה בְּעֲלֵי בְרִית
 עוֹלִים עֲמָה, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם כְּמִרְאֵה
 הַקִּשְׁת, וְהֵם בְּעֲלֵי אוֹתוֹת, וּבְכַה בְּעֲלֵי
 רַגְלִים עוֹלִים עֲמָה, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם
 וְרַגְלֵיהֶם רָגַל יִשְׂרָה.

וּבְשָׂהוּא בְּהִיכְלָהָ, כָּל הַנְּבִיאִים עוֹלִים

כָּל אָדָם יַחְתּוּם, יָד בּוֹתֶבֶת אוֹרֵייתָא דְבִכְתָּב דְּאִיהִי
 לְיַמִּינָא, יָד חוֹתֶמֶת אוֹרֵייתָא דְבַעַל פֶּה דְּאִיהִי
 לְשִׁמְאָלָא, אוֹרֵייתָא דְבִכְתָּב דְּאִיהִי לְיַמִּינָא עֲלֵיהּ
 אֲתִמַּר (שמות יד ח) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רָמָה, וְדָא
 עֲמוּדָא דְאֲמַצְעֵיתָא, דְּאִיהוּ אוֹרֵייתָא דְאֲתִיְהִיב
 מִיַּמִּינָא דְתַמָּן חֲכָמָה.

אוֹרֵייתָא דְבַעַל פֶּה דְתַמָּן שְׂכִינְתָא תַתְּאָה, פֶּה
 אֲתַקְרִיאת מַסְטָרָא דְצַדִּיק, דְהָכִי
 סָלִיק פִּי'ה לְחוֹשְׁבֹן מִי'ל"ה, דְאִיהוּ כָּל פֶּה, וּבְגִין דָּא
 (איוב לו ז) וּבִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וְאִיהִי לְשִׁמְאָלָא,
 דְתַמָּן אִיהִי אִימָא עֲלָאָה, דְאֲתִמַּר בָּהּ חֲתַמְנוּ
 לְחַיִּים, וְצַדִּיק עַל שְׁמָה אֲתַקְרִי סֵפֶר חַיִּים. (דף ג' ע"א)

בְּמָה דְאֲמַרִּינָן וּבְסֵפֶר חַיִּים וְגוֹמַר, הָא אֲתַפְתַּחַת
 הַיְכָלָא, הָא קָא אֲתִיִּין נְבִיאֵיִיא מְאִרֵי דְרַגְלִין דְקָא
 דְפָקִין לְתַרְעָא, וְאֲמַרִּין לְהַהוּא דְסָגִיר הַיְכָלָא,

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

תְּחִלּוֹנָה, נִקְרֵאת פֶּה מִצַּד הַצַּדִּיק, שְׂפָךְ
 עוֹלָה פִי'ה לְחוֹשְׁבֹן מִי'ל"ה, שֶׁהוּא כָּל פֶּה,
 וּמִשּׁוּם זֶה וּבִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וְהִיא
 לְשִׁמְאָלָא, שֶׁשָּׁם הִיא הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה,
 שְׁנֵאמַר בָּהּ חֲתַמְנוּ לְחַיִּים, וְצַדִּיק עַל
 שְׁמָה נִקְרָא סֵפֶר חַיִּים, כִּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ
 וּבְסֵפֶר חַיִּים וְגוֹמַר. הָרִי נִפְתַּח הַהֵיכָל,
 וְהָרִי בָאִים הַנְּבִיאִים בַּעֲלֵי הַרְגְלִים

חוֹתֶמֶת. וְהוּ שְׂפָתוֹב וּבִיד כָּל אָדָם
 יַחְתּוּם, יָד בּוֹתֶבֶת תּוֹרָה שְׂפָכְתָב שְׁהִיא
 לְיַמִּין, יָד חוֹתֶמֶת תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה שְׁהִיא
 לְשִׁמְאָלָא. תּוֹרָה שְׂפָכְתָב הִיא לְיַמִּין, עֲלֵיו
 נֵאמַר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רָמָה, וְזֶה
 הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, שֶׁהוּא תּוֹרָה שְׂנִתְּנָה
 מִיַּמִּין, שֶׁשָּׁם חֲכָמָה.
 תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה, שֶׁשָּׁם שְׂכִינָה

סגרו"ן ואתקרי אדנ"י שמייה בשם רביה, אמרין ליה אדנ"י שפתי תפתח, אפתח תרעין דהיכלא, בההוא זמנא עאלין גטורי תרעא למלכא, ואמרי ליה, רבון עלמין הא מארי דרגלין קא דפקין לתרעא, דאינון שלוחי מצוה, דקיימין בעמידה דצלזתא קדמך.

בההוא זמנא יתב לון רשו לאעלא, מטרוניתא דאיהי מצוה דמלכא אפוטרופוסא דכל פקודין, אוליפת זכו קדם מלכא בגינייהו, ויימא ליה רבון עלמא, הא אלון דקיימין קדמך בצלותין, צריך למיחב לון שאלתין דלהון, בההוא זמנא קלא גפיק לגבי מארי דרגלין, ואמר (יחזקאל ב א) בן אדם עמוד על רגליך ואדבר אתך, מליל עמי מה שאלתך באמצעיות דצלזתין, וינתן לך בבתראין.

לשון הקודש

הגבירה שהיא מצות המלך, האפוטרופוס של כל המצוות, מלמדת זכות לפני המלך בשבילם, ותאמר לו: רבון העולם, הרי אלו שעומדים לפניך בתפלות, צריך לתת להם את בקשותיהם. באותו זמן יוצא קול אל בעלי הרגלים, ואומר: בן אדם, עמד על רגליך ואדבר אתך, דבר עמי מה שאלתך באמצעיות של התפלות, וינתן

שדופקים בשער, ואומרים לאותו שסוגר ההיכל, סגרו"ן, ונקרא אדנ"י, שמו בשם רבו, אומרים לו, אדנ"י שפתי תפתח, פתח שערי ההיכל. באותו זמן נכנסים שומרי השער למלך, ואומרים לו, רבון העולמים, הרי בעלי הרגלים דופקים בשער, שהם שלוחי מצוה, שעומדים בעמידה של תפלה לפניך. באותו זמן נתן להם רשות להכנס,

מטרוניתא קבלת שאלתוי, וצריך למיהב תלת פסיעאן לאחורא, דלא יתחזר כתפוי לגבי מלכא, אלין נפקין וסגרו"ן סג' תרעא אבתרייהו.

הא מארי דאותות קא דפקין לפתחא, ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, תפתח דא פתחו"ן, ואלין אינון מארי דח"י ברכאן דצלוחא, מסטרא דח"י עלמין, דמנחדין לקודשא בריך הוא ושכינתיה תמן, דצדיק תשיעאה איהו מעילא לתתא ומתתא לעילא, תשע נקודין תשע טעמי, ועלייהו אתמר (בראשית א יז) ויתן אותם אלהים ברכיע השמים, ודא צדיק דביה כל נקודין, להאיר על הארץ דא שכינתא, דאיהי כלילא מכל אתוון.

מיד מארי שאלתין דפקין לתרעא, פמה נטורי תרעא עאלין קדם מלכא, ויימרין רבון

לשון הקודש

העולמים שמיחדים את הקדוש ברוך הוא ושכינתו שם, שהצדיק הוא תשיעי ממעלה למטה וממטה למעלה, תשע נקודות, תשעה טעמים, ועליהם נאמר ויתן אותם אלהים ברכיע השמים, וזה צדיק שבו כל הנקודות. להאיר על הארץ, זו שכינה, שהיא כלולה מכל האותיות.

לך באחרונות. הנבירה מקבלת את בקשותיו, וצריך לשוב שלש פסיעות לאחור, שלא יחזיר כתפוי אל המלך. אלו יוצאים, וסגרו"ן סג' את השער אחריהם.

והרי בעלי האותות דופקים בפתח, ואומרים אדנ"י שפתי תפתח. תפתח זה פתחו"ן, ואלו הם בעלי שמונה עשרה ברכות של התפלה, מצד של ח"י

מיד בעלי השאלות דופקים בשער,

עֲלָמָא, הָא מָאֲרִי צְדִיקָא מָאֲרִי דְעִלּוּתִין דְּמִבְּרַכִּין
 לָךְ בְּחִ"י בְּרַכָּאן, בְּעוֹן לְאֵעֲלָא קַמָּךְ, מִיַּד מִנִּי
 לְמַפְתַּח לֹון, וּלְמַהֲב שְׁאֵלְתוּי, וְאֵלִין אֵינוֹן מָאֲרִי
 דְּאוֹתוֹת, מִסְּטָרָא דְּאֵלִין דְּאִתְּמַר בְּהוֹן (שם יד) וְהָיוּ
 לְאֵתָת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם, וְאֵלִין אֵינוֹן דְּסַגְדִּין
 בְּחִ"י עֲלָמִין, בְּחִ"י בְּרַכָּאן לְגַבִּי שְׂכִינְתָא.

אֵלִין נְפִקִין הָא מָאֲרִי דְּקוּמָה דְּפִקִין לְפִתְחָא,
 דְּאֵינוֹן פְּרַעִין וְסַגְדִּין לְמִלְכָא בְּעִלּוּתִין, בְּמָה
 דְּאָמְרוּ כָּל הַכּוֹרַע כּוֹרַע בְּכְרוּךְ, וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף
 בְּשֵׁם, כּוֹרַע לְגַבִּי אֲדִנִּי בְּצְדִיק, דְּאִתְּמַר בֵּיה (מלכים
 א ב מה) וְהִמְלִךְ שְׁלֹמֹה כְּרוּךְ, וְזוֹקֵף לְגַבִּי יְהוֹ"ה,
 לְחִפְרָא לֹון תְּרוּיָהוּ כְּגוּוֹנָא דָא יֵאֱהֲדוּנָה"י.

וְעַל בְּלָהוּ אוֹלִיפֵת שְׂכִינְתָא זְכוּ, וְאֵינוֹן כַּד סְלָקִין

לשון הקודש

השכינה.

אלו יוצאים, הרי בעלי הקומה דופקים
 בפתח, שהם פורעים ומשתחווים למלך
 בתפלות, כמו שאמרו, כל הכורע כורע
 בכרוך, וכל הזוקף זוקף בשם. כורע אל
 אדני בצדיק, שנאמר בו והמלך שלמה
 כרוך, וזוקף אל יהו"ה, לחבר אותם
 שניהם כמו זה: יאהדונה"י.

ועל כלם מלמדת השכינה זכות. והם,
 בשמעלים את נשמתם למעלה, כמה

כמה שומרי השער נכנסים לפני המלך,
 ויאמרו: רבון העולם, הרי בעלי
 הצדיקים, בעלי התפלות שמברכים
 אותך בשמונה עשרה ברכות, רוצים
 להכנס לפניך. מיך מצוה לפתח להם
 ולתת את שאלותיו, ואלו הם בעלי
 האותות, מצד של אלו שנאמר בהם והיו
 לאתת ולמועדים ולמים ולשנים, ואלו
 הם שמשתחווים על ברביהם בח"י
 עולמות, בשמונה עשרה ברכות אל

לְעֵילָא נְשַׁמְתְּהוֹן, כַּמָּה חֵינוֹן מְקַבְּלִין לֹון עַל
 גְּדַפְיֵיהוּ, וְסֻלְקִין לֹון עַד תַּרְעָא דְהִיכְלָא דְמִלְכָא,
 מִיַּד דְאֵלִין דְּפֻקִין לְפִתְחָא, אֹולְפִין זְכוּ קָדָם מִלְכָא
 בְּגִינְיֵיהוּ, וּמְנֵי מִלְכָא לְמַפְתַּח לֹון, וְאֵלִין אֵינוֹן
 דְּמִמְלָלִין קָדָם מִלְכָא בַּחֲשָׁאֵי, וְשָׂאֵלִין מִנִּיהּ
 בְּעוֹתְהוֹן בַּחֲשָׁאֵי, יְחִידִים קָדָם מִלְכָא, וּמִלְכָא יְהִיב
 לֹון שְׂאֵלְתִין דְּלֵהוֹן.

מִיַּד הָא מְטְרוֹנִיתָא אַחֲדִית בְּהוֹן, וְאֹולִיפִת זְכוּ
 בְּגִינְיֵיהוּ קָדָם דִּיפֻקִין מִן הִיכְלָא, וְאָמְרַת
 רַבּוֹן עֲלֵמִין, אֵלִין אֵינוֹן דְּהוֹן, מְכַסְּיִין לִי בְּעֵטוֹפָא
 דְּמַצּוּה דְּצִיצִית, בַּחֲמֵשׁ קֶשְׁרִין וְתֵלַת עֶשְׂרַת חוּלְיִין
 לְכָל סֵטֵר, וּבַתְּלָתִין וְתָרִין עֲנָפֵי מַצּוּה, מִיַּד מְנֵי
 קוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא לְמִלְאָכִין דְּמִרְפַּבְּתָא דְּלְעֵילָא,
 לְנָטְלָא לֹון בְּגְדַפְיֵיהוּ, וּלְפָרְחָא בְּהוֹן מֵאַתֵּר לְאַתֵּר,
 וּלְכַסָּאָה עֲלֵיהוֹן מְכָל מוּזִיקִין וּמִלְאָכֵי תַבְלָה.

לשון הקודש

מִיַּד הָרִי הַגְּבִירָה אוֹחוֹת בְּהֵם וּמִלְמַדַּת
 זְכוּת בְּשִׁבְלֵם לְפָנֵי שִׁינְאָאוּ מִן הִיכְלָא,
 וְאֹמְרַת: רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, אֵלֵה הֵם שְׁהִיוּ,
 מְכַסִּים אוֹתִי בְּעֵטוֹף שֶׁל מַצּוּה שֶׁל
 צִיצִית, בַּחֲמֵשׁ קֶשְׁרִים וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
 חֲלִיוֹת לְכָל צֶדֶד, וּבְשִׁלְשִׁים וּשְׁנַיִם עֲנָפֵי
 מַצּוּה. מִיַּד מַצּוּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְמִלְאָכֵי הַמְּרַכְּבָה שֶׁל מַעְלָה לְפָנֵי אוֹתָם

חִיוֹת מְקַבְּלוֹת אוֹתָם עַל בְּנִפְיָהֶם,
 וּמַעְלִים אוֹתָם עַד לְשַׁעַר הִיכַל הַמֶּלֶךְ.
 מִיַּד שְׂאֵלָה דּוֹפְקִים בַּפֶּתַח, מִלְמַדִּים
 זְכוּת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּשִׁבְלֵם, וּמַצּוּה הַמֶּלֶךְ
 לְפִתְחָה לָהֶם, וְאֵלוּ הֵם שְׁמֵדְבָרִים לְפָנֵי
 הַמֶּלֶךְ בַּחֲשָׁאֵי, וְשׂוֹאֵלִים מִמֶּנּוּ אֵת
 בְּקִשּׁוֹתֵיהֶם בַּחֲשָׁאֵי, יְחִידִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ,
 וְהַמֶּלֶךְ נוֹתֵן לָהֶם אֵת שְׂאֵלוֹתֵיהֶם.

הָא אֵלִין נַפְקִין, וְהָא אַחֲרֵינִין דְּפִקִּין לְתַרְעָא, מִיָּד
 עָאֵלִין נְטוּרֵי תַרְעִין, וְאַמְרִין רַבּוֹן עֲלֵמָא, הָא
 מְאֵרֵי יְדִין דְּקִשְׁרִין תְּפִלָּה שְׁלַ יָד עַל דְּרוּעֵיהוּ
 שְׂמֵאלָא בְּצִלוֹתָא, וְתַפְלִין עַל רִישָׁא, קָא עָאֵלִין,
 וְאֵלִין אֵינּוֹן דִּיהֲבִין דּוּרוּנָא לָךְ בִּימִנָא, דִּיאֵיְהִי
 צְדָקָה, צ' תַּשְׁעִים אַמְנִים, ד' אַרְבַּע קְדוּשׁוֹת, ק'
 מְאָה בְּרַכָּאן, ה' חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי אוּרִיתָא, וּמִיָּד מְנִי
 לֹון, לְמַפְתַּח לֹון, בְּהֵוֹא ^(דף לג ע"ב) זְמַנָּא וַיְדִי אָדָם
 נַפְקִין, דִּיאֵינּוֹן גְּדוּלָּה גְבוּרָה, וּמְקַבְּלִין דּוּרוּנָא
 דְּלֵהוֹן, הָדָא הוּא דְכָתִיב ^(יחזקאל א ח) וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת
 פְּנֵי־הֶם, מָאִי אָדָם, תְּהוּא דְאַתְמַר בֵּיה ^(ישעיה מד יג)
 בְּתַפְאֶרֶת אָדָם, וּמְקַבְּלִין מְנֵיְהוּ דּוּרוּנָא וַיְהֲבִין לֵיה
 לְמַלְבָּא, וְאִם דּוּרוּנָא לֹאוּ אִיהוּ כְּדָקָא יָאוּת,
 לְכַלְבָּא אַתְמַסֵּר, וְדַחֲיִין לֹון לְבָר, דִּיאֵית דְּלָא

לשון הקודש

ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכות, ה'
 חמשה חמשי תורה. ומיד מצוה אותם
 לפתח להם. פאותו זמן וידי אדם
 יוצאים, שהן גדלה וגבורה ומקבלים את
 הדורון שלהם. זהו שפתוב וידי אדם
 מתחת פנפיהם. מה זה אדם? אותו
 שנאמר בו בתפארת אדם, ומתם
 מקבלים הדורון ונותנים למלך. ואם
 הדורון אינו פראוי, נמסר לכלב, ודוחים
 את בקשתו החוצה, שיש שלא פותחים

בכנפיהם, ולפרח עמם ממקום למקום,
 ולכסות עליהם מכל המזיקים ומלאכי
 החבלה.

חרי אלו יוצאים, והנה אחרים דופקים
 בשער. מיד נכנסים שומרי השערים,
 ואומרים: רבון העולם, חרי בעלי הידים
 שקושרים תפלה של יד על זרועם
 השמאלית בתפלה, ותפלין על הראש,
 נכנסים, ואלו הם שנותנים דורון לך
 בימין, שהיא צדקה, צ' תשעים אמנים,

פְּתַחֵן לֹון תְּרַעֵן, וְאַתְמַר בְּהוֹן (דברים כד יא) בְּחוֹן
תַּעֲמַד, וּמְמַלֵּל מִלְכָּא בְּהוֹן מְלָכָר, וַיְהִיב לֹון
שְׂאֵלְתוּי מְלָכָר, וְאַזְלִין לֹון.

דְּלֹאוּ בְּלָחוּ עָאֲלִין לְבִי מְלָכָא, אֶלָּא אֲלִין מְאָרִי
דְּבֵיתָא, דְּאַתְמַר בְּהוֹן (דניאל א ד) יְלָדִים אֲשֶׁר
אִין בְּהֶם כָּל מוּם, לָא בְּצִלוֹתְהוֹן, וְלֹא בְּנִשְׁמַתְהוֹן,
וְטוּבֵי מְרָאָה בְּכָל עוֹבְדֵיהוֹן, וּמִשְׁכְּלִים בְּכָל חֲכָמָה,
וְשִׁפְרוֹן לְמַחֲזִי, וְעֲלִיּוּהוּ אַתְמַר (שיר ב יד) הֲרֵאִינִי אֶת
מְרֵאִידְּהִי הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ, כִּי קוֹלְךָ עָרֵב וּמְרֵאִידְּ
נְאוּהָ, וַיִּזְדַּעֵי דַעַת וּמְכִינֵי מַדְעָ (דניאל א ד), דִּיזְדַּעֵין
בְּחֲכָמָה וּבְתַבּוּנָה וְדַעַת, דִּיאִין דּוֹרְשִׁין בְּמַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית, אֶלָּא אִם הוּא חָכֵם בְּחֲכָמָה וּמְכִין בְּכִינָה
וַיִּזְדַּע בְּדַעַת, וְאַשְׁרֵי כַח בְּהֶם, דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה,
דְּאִיהִי כ"ח אַתְוֹן דְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, לַעֲמוּד
בְּכָלְהוּ בְּעַמִּידָה דְּצִלוֹתָא, אֲלִין יַעֲלוֹן לְהִיכְלָא

לשון הקודש

לְהֶם שְׁעָרִים, וְנֶאֱמַר בְּהֶם בְּחוֹן תַּעֲמַד,
וּמְדַבֵּר הַמֶּלֶךְ עִמָּם מִבְּחוּן, וְנוֹתֵן לְהֶם
שְׂאֵלוֹתֵיהֶם מִבְּחוּן, וְהוֹלְכִים לְהֶם.
שְׂלֹא כֻלָּם נִכְנָסִים לְבֵית הַמֶּלֶךְ, אֶלָּא
אֵלוּ בְּעֲלֵי הַבַּיִת, שְׁנֶאֱמַר בְּהֶם יְלָדִים
אֲשֶׁר אִין בְּהֶם כָּל מוּם, לֹא בְּתַפְלָתָם
וְלֹא בְּנִשְׁמַתָּם, וְטוּבֵי מְרָאָה בְּכָל
מַעֲשֵׂיהֶם, וּמִשְׁכְּלִים בְּכָל חֲכָמָה, וְנֶאֱמַר

לְמַרְאָה, וְעֲלִיהֶם נֶאֱמַר הֲרֵאִינִי אֶת
מְרֵאִידְּהִי הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עָרֵב
וּמְרֵאִידְּ נְאוּהָ, וַיִּזְדַּעֵי דַעַת וּמְכִינֵי מַדְעָ,
שְׂוִידַעִים בְּחֲכָמָה וּבְתַבּוּנָה וְדַעַת, שְׂאִין
דּוֹרְשִׁים בְּמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית, אֶלָּא אִם
הוּא חָכֵם בְּחֲכָמָה וּמְכִין בְּכִינָה וַיִּזְדַּע
בְּדַעַת, וְאַשְׁרֵי כַח בְּהֶם, וְזוֹ שְׂכִינְתָּה
הַעֲלִינָה, שְׂהִיא כ"ח אוֹתִיּוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה

דְּמַלְפָּא, דְּאִינוּן צְדִיקִים גְּמוּרִים.

בִּינוּנֵי יְהִיב לֹון שְׂאֵלְתִין דְּלֵהוֹן מְלָבָר, וְלֹא
עָאֵלִין לְגֵאוּ, רִשְׁיַעְיָא אֲדַחְיִין מִתַּמָּן,
וְלֹא יְהִיב לֹון שְׂאֵלְתִין דְּלֵהוֹן, אֵלֹא עַל־יְהוּ
אֲתַמַּר (ישעיה א יב) מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיְדְכֶם רַמֵּס חֲצָרִי,
וְאֵלִין אִינוּן רִשְׁיַעְיָא, דְּהוּוּ מְבִזִין לְמַלְפָּא
בְּצִלּוֹתֵהוֹן, דְּמִנְחָן לְמִשְׁמַע צְלוֹתָא, וּפְסִקִין לָהּ
עַל שִׂיחָה בְּטִלְהָ.

אֵלִין נְפִקִין, הָא אַחֲרֵינִין עָאֵלִין, אִינוּן מְאִרִי
דְּצוּאָר, דְּהוּוּ מְבָרְכִין לְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא
עַל מְאֵבְלִין וּמִשְׁתַּיִין דְּקַרְבָּנִין, דְּאָמְרִין בְּכָל יוֹמָא
צוּ אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת קַרְבְּנֵי
לְחַמֵּי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחוּחֵי (במדבר כח ב), דְּהוּוּ מְקַרְבִין
לְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ, בְּכַמָּה קַרְבָּנִין

לשון הקודש

בַּתְּפִלָּתָם, שְׂמַנִּיחִים לְשִׁמְעַת אֵת הַתְּפִלָּה
וּמִפְסִיקִים אוֹתָהּ עַל שִׂיחָה בְּטִלְהָ.

אֵלֹו יוֹצְאִים, וְהָרִי אַחֲרֵים נִכְנְסִים, אוֹתָם
בְּעֵלֵי צוּאָר שְׁהִיוּ מְבָרְכִים אֵת הַקְּדוּשָׁא
בְּרוּךְ הוּא עַל מְאֵבְלִים וּמִשְׁקִים שְׁל
הַקַּרְבָּנוֹת, שְׂאוּמְרִים בְּכָל יוֹם צוּ אֵת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת קַרְבְּנֵי לְחַמֵּי
לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחוּחֵי, שְׁהִיוּ מְקַרְבִּים
לְקְדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא וְשְׂכִינְתוֹ בְּכַמָּה

בְּרֵאשִׁית לְעַמֵּד בְּכֻלָּם בְּעַמִּידָה בַּתְּפִלָּה,
אֵלוֹו יִכְנְסוּ לְהִיבֵל הַמְּלָךְ, שְׁהֵם צְדִיקִים
גְּמוּרִים.

לְבִינוּנֵי נֹותֵן לָהֶם אֵת בִּקְשׁוֹתֵיהֶם
מִבְּחוּץ, וְלֹא נִכְנְסִים פְּנִימָה. הַרְשָׁעִים
נִדְחִים מִשָּׁם, וְלֹא נֹותֵן לָהֶם אֵת
בִּקְשׁוֹתֵיהֶם, אֵלֹא עַל־יְהוּם נְאֻמַּר, מִי בִקֵּשׁ
זֹאת מִיְדְכֶם רַמֵּס חֲצָרִי, וְאֵלוֹו הֵם
הַרְשָׁעִים שְׁהִיוּ מְבִזִים אֵת הַמְּלָךְ

דְּעִלּוּתֵינוּ, וְאֵלֵינוּ אֵינוֹן דְּמַתְנִיין בְּעֵנְג שַׁבַּת, וּמְבָרְכִין
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יְהִיב לֹון
 שְׂאֵלְתֵינוּ דְּלַהּוֹן, וְלֹאֲחֵרְנֵינוּ דְּהוּוּ אֲכָלִין בְּלֹא עִלּוּתָא
 אֲתִידַחֲיִין מִתַּמָּן, וְיַהֲבִין לֹון בִּידָא דְכַמָּה מִלְּאֲכֵי
 תַּבְּלָה דְּאֵינוֹן מִזִּיקוֹן.

הָא אֵלֵינוּ נְפָקִין, הָא מְאִירֵי דְקָלִין וְדַבּוּרִין
 בְּזַמִּירוֹת וְתוֹשְׁבָחוֹת וְהוֹדָאוֹת דְּעִלּוּתָא
 דְּפָקִין, וּמְאִירֵי דְקָלִין דְּקָרְאוּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא בְּקִרְיַאת שְׁמַע, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל תִּרִין זְמַנִּין
 עָרַב וּבְקָר.

אֲדַחֲבֵי הָא מְאִירֵי דְרַגְלִין קָא דְפָקִין לְפַתְחָא,
 מְאִירֵי דְעַמִּידָה דְעִלּוּתָא, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן
 (דְּנִיאל א ד) וְאֲשֶׁר בַּח בָּהֶם לְעַמּוּד בְּהִיבַל הַמְּלָךְ,
 הַמְּלָךְ סָתַם דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הִיבַל הַמְּלָךְ

לשון הקודש

שֶׁל תַּפְלָה דּוּפָקִים, וּבְעֵלֵי הַקּוּלוֹת
 שְׁקוּרָאִים לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקִרְיַת
 שְׁמַע, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל פְּעַמִּים בַּיּוֹם, עָרַב
 וּבְקָר.

בֵּינָן בְּךָ הִנֵּה בְעֵלֵי הַרְגְלִים דּוּפָקִים
 בְּפַתַח, בְּעֵלֵי הָעַמִּידָה שֶׁל תַּפְלָה,
 שְׁנַאֲמַר בָּהֶם וְאֲשֶׁר בַּח בָּהֶם לְעַמּוּד
 בְּהִיבַל הַמְּלָךְ. הַמְּלָךְ סָתַם זֶה הַקְּדוּשׁ

קְרַבְנוֹת שֶׁל תַּפְלוֹת. וְאֵלוֹ הֵם שְׁנֵהֲגִים
 בְּעֵנְג שַׁבַּת וּמְבָרְכִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לָהֶם
 שְׂאֵלוֹתֵיהֶם, וְלֹאֲחֵרִים שֶׁהֵיוּ אוֹכְלִים בְּלֵי
 תַּפְלָה, נִדְּחִים מִשָּׁם, וְנוֹתְנִים אוֹתָם בִּידֵי
 כַּמָּה מִלְּאֲכֵי תַּבְּלָה שֶׁהֵם מִזִּיקִים.

חֲרִי אֵלוֹ יוֹצֵאִים, וְהָרִי בְעֵלֵי קוּלוֹת
 וְדַבּוּרִים בְּזַמִּירוֹת וְתוֹשְׁבָחוֹת וְהוֹדָאוֹת

דָּא אַדְנִי, דְּאַתְמַר בֵּיה (תהלים נא יז) אַדְנִי שְׁפַתִּי
תַּפְתָּח, אַדְנִי סָלִיק לְחוּשְׁבֹן הַיְכָל, וְאַתְמַר (חבוקוק א
ב) וַיֵּי בְּהֵיכַל קִדְשׁוֹ הֵם מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ.

זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּזָכִי לְאַעְלָאָה לְהֵיכְלִיהּ
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְמַחְזֵי לְמַלְכָּא
וּמְטְרוּנִיתָא, זַכָּאָה פּוּמָא, דְּשָׂרִיא בֵּיה צְלוּתָא
דְּאִיהִי אַדְנִי, דְּאַמְרִין לָהּ אַדְנִי שְׁפַתִּי תַּפְתָּח,
וְזַכָּאִין שְׁפֹון דְּאִינוּן תְּרַעִין דְּהֵיכְלָא, כְּנֻונָא דְּאֵלִין
דְּאַתְמַר בְּהוּן (שם קיח יט) פְּתַחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק, וְדַבֵּר
פּוּמִיהּ פְּתַח בְּצְלוּתָא בְּשִׁכְנִיתָא, וַיֵּי יַעֲנֶה מִיָּד,
דְּדָא הוּא דְּכַתִּיב (ישעיה נח ט) אִזּוּ תִקְרָא וַיֵּי יַעֲנֶה, אִזּוּ
תַּמְנֵיָא אֲתוּון יְהוּ"ה אֱהִי"ה, וַיֵּי יַעֲנֶה הוּא וּבֵית
דִּינוּ, וְדָא יְהוּ"ה אַדְנִי יֵאֱהַדוּנָה"י, לְקַבֵּל תַּמְנֵיָא
אֲתוּון, אֵלִין אִינוּן חִיוּון דְּחַשְׁמִ"ל, דְּאִינוּן חִיוּון
דְּאַשָׁא, פַּעַם חָשׁוּת וּפַעַם מְמַלְלוּת, בְּצְלוּתָא

לשון הקודש

תַּפְתָּח, וְאַשְׂרֵי הַשְּׁפָתִים שְׁהֵם שַׁעְרֵי
הַיְכָל, כְּמוֹ שְׂאֵלָה שְׁנַאֲמַר בְּהֵם פְּתַחוּ
לִי שַׁעְרֵי צְדָק, שְׂכַשְׁפִּי פוּתַח בְּתַפְלָה
עִם הַשְּׂכִינָה, וְיְהוּ"ה יַעֲנֶה מִיָּד, זְהוּ
שְׂכַתוּב אִזּוּ תִקְרָא וְיְהוּ"ה יַעֲנֶה. אִזּוּ
שְׂמוּנָה אוֹתִיּוֹת יְהוּ"ה אֱהִי"ה, וְיְהוּ"ה
יַעֲנֶה, הוּא וּבֵית דִּינוּ, וְזֶה יְהוּ"ה אַדְנִי
יֵאֱהַדוּנָה"י כְּנֻונָא שְׂמוּנָה אוֹתִיּוֹת, אֵלִין הֵם

בְּרוּךְ הוּא, הַיְכָל הַמְלֻךְ זֶה אַדְנִי,
שְׁנַאֲמַר בּוֹ אַדְנִי שְׁפַתִּי תַּפְתָּח, אַדְנִי
עוֹלָה לְחֻשְׁבֹן הַיְכָל, וְנַאֲמַר וְיְהוּ"ה
בְּהֵיכַל קִדְשׁוֹ הֵם מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ.

אַשְׂרֵי הוּא מִי שְׂזוּכָה לְהַכְנִים לְהֵיכְלוֹ
שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרָאוֹת אֶת הַמְלֻךְ
וְהַגְּבִירָה, אַשְׂרֵי הִפָּה שְׂשׁוּרָה בּוֹ תַּפְלָה
שְׁהִיא אַדְנִי, שְׂאוּמְרִים לָהּ אַדְנִי שְׁפַתִּי

מִיּוֹשֵׁב מִמְּלָלוֹת, בְּצִלּוֹתָא דְמַעְיֻמָּד חֲשׁוֹת.

וְתָא חֲזִי, אִם פֵּר נֶשׁ סָלִיק בְּמַחְשַׁבְתִּיהּ בְּצִלּוֹתָא
 דִּילִיהּ לְשִׁכְנֵתָא, אוּ בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא
 דְעָבִיד, מִיָּד וְדַפִּיק לְפִתְחָא דְהִיכְלָא דְמַלְכָּא, נְבִיא
 אוּ חוּזָה אוּ חָכָם אוּ צַדִּיק אוּ חָסִיד, מִיָּד וְקָרָא
 לָהּ לְתַרְעָא, אִם שְׁכִינְתָּא סְלִיקַת תַּמָּן, יִי' יַעֲנֶה
 מִיָּד, וְלֹא אֲמַתִּין לְעֶבֶד אוּ מִמְנָה דְאַפְתַּח לִיהּ,
 אֶלָּא אִיהוּ מִמָּשׁ אֲפַתַּח לִיהּ, מִחֲבִיבוֹ וּרְחִימוֹ דְאִית
 לִיהּ לְגַבְהָ כְּחַתָּן לְגַבֵּי בַלָּהּ, וְאִם שְׁכִינְתָּא לָא
 סְלִיקַת כְּתִהוּא צִלּוֹתָא אוּ פְקוּדָא, לָא חָשִׁיב לִיהּ
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַפְתַּח לִיהּ הִיכְלִיהּ, וְאֶפְלוּ
 עַל יְדֵי שְׁלוּחָא. (דף לד ע"א) וְלֹא אִיהוּ כְּדָאי לְמִיעָאֵל
 לְהִיכְלָא דְמַלְכָּא, וְעֲלִיהּ אֲתָמַר (דברים כד יא) בַּחוּץ
 תַּעֲמֹד, וּמִלְבָּר יַחְבִּין לִיהּ בְּעוֹתֵיהּ, עַל יְדֵי שְׁלוּחָא

לשון הקודש

מִמְּתִין לְעֶבֶד אוּ מִמְנָה שִׁיפְתַּח לוֹ, אֶלָּא
 הוּא מִמָּשׁ פּוֹתַח לוֹ, מִחֲבִיבוֹת וְהֶאֱהָבָה
 שֵׁנִשׁ לוֹ אֵלֶיהָ, כְּמוֹ חַתָּן אֵל הַכֹּלֶה, וְאִם
 שְׁכִינָה לֹא עוֹלָה בְּאוֹתָהּ תַּפְלָה אוּ מַצְוָה,
 לֹא מִחְשִׁיב אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְפַתַּח לוֹ אֶת הִיכְלוֹ, וְאֶפְלוּ עַל יְדֵי
 שְׁלִיחַ, וְאִינוּ כְּדָאי לְהַבְנִים לְהִיכַל הַמֶּלֶךְ,
 וְעֲלִיו נֶאֱמַר בַּחוּץ תַּעֲמֹד, וּמִבְּחוּץ נוֹתְנִים
 לוֹ אֶת בְּקִשְׁתּוֹ עַל יְדֵי שְׁלִיחַ אוּ מִמְנָה,

הַאוֹתִיּוֹת שֶׁל חֲשַׁמ"ל, שֶׁהֵם חִיּוֹת הָאֵשׁ,
 פַּעַם חֲשׁוֹת וּפַעַם מִמְּלָלוֹת, בְּתַפְלַת
 מִיּוֹשֵׁב מִמְּלָלוֹת, בְּתַפְלַת מַעְמַד חֲשׁוֹת.
 וְכֵּן וְרֵאָה, אִם אָדָם מַעֲלָה בְּמַחְשַׁבְתּוֹ
 בְּתַפְלָתוֹ לְשִׁכְנָה, אוּ בְּכָל מַצְוָה וּמַצְוָה
 שְׁעוֹשָׂה, מִיָּד כְּשֶׁדוֹפֵק לְפַתַּח הִיכַל
 הַמֶּלֶךְ, נְבִיא אוּ חוּזָה אוּ חָכָם אוּ צַדִּיק
 אוּ חָסִיד, מִיָּד כְּשֶׁקּוֹרָא לְשַׁעַר, אִם
 שְׁכִינָה עוֹלָה שָׁם, יְהוּ"ה יַעֲנֶה מִיָּד, וְלֹא

אוּ מִמֶּנָּה, וְאִי לֹא סָלִיק צְלוֹתֶיהָ בְּדָקָא יָאוּת,
 וְדַחֲיִין לִיהּ לְבָר, וְסַגְרִין תַּרְעִין בְּאַנְפוּי, וְעֵלִיָּה
 אֶתְמַר (משלי א כח) אִזּוּ יִקְרְאֲנֵנִי וְלֹא אֶעֱנֶה יִשְׁחַרְנֵנִי
 וְלֹא יִמְצְאֲנֵנִי.

וְהִכִּי כִּד קָרְאֵן יִשְׂרָאֵל כָּל חַד וְחַד לְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, בְּקִרְיַת שְׁמַע אוּ בְצִלוֹתָא אוּ
 בְּכָל פְּקוּדָא, אִם שְׂכִינְתָּא לֹא אִיהִי תַמְן לֹא נַחִית
 תַּמְן, הֵדָּא הוּא דְכִתְיֵב (שמות כ כד) בְּכָל מְקוּם אֲשֶׁר
 אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא אֱלֹהִי וּבִרְכַתִּיהּ, וְתַרְגֵּם
 אֲנִקְלוּם בְּכָל אֶתְר דְּאַשְׁרֵי שְׂכִינְתִּי תַמְן וְגוֹמַר,
 דְּכִד בַּר נִשׁ סָלִיק שְׂכִינְתָּא בְּפְקוּדִין דִּילִיָּה לְגַבֵּי
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נַחִית עֵלִיָּה
 בְּגִינְתָּהּ, וּבְגִין דָּא אֶמַר הִנְבִּיא (ירמיה ט כב), אַל יִתְחַלֵּל
 וְגוֹמַר, כִּי אִם בְּזֹאת וְהָא אִוְקְמוּהוּ.

לשון הקודש

בְּכָל מְקוּם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא
 אֱלֹהִי וּבִרְכַתִּיהּ, וְתַרְגֵּם אֲנִקְלוּם, בְּכָל
 מְקוּם שְׂאֲשֶׁרָה אֶת שְׂכִינְתִּי שָׁם וְגוֹמַר.
 שְׂשִׁשְׂאָדָם מַעְלָה אֶת הַשְּׂכִינָה בַּמְצוּוֹת
 שְׁלוֹ לְקוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא יוֹרֵד עָלָיו בְּשִׁבְלָהּ, וּמִשׁוּם זֶה אֶמַר
 הִנְבִּיא אַל יִתְחַלֵּל וְגוֹמַר, כִּי אִם בְּזֹאת,
 וְהִרֵי פִרְשׁוּהוּ.

וְאִם לֹא עוֹלָה תַפְלָתוֹ פְּרָאוּי, דוּחִים
 אוּתוֹ הַחוּצָה, וְסוּגְרִים אֶת הַשְּׁעָרִים
 בְּפָנָיו, וְעָלָיו נֹאמַר אִזּוּ יִקְרְאֲנֵנִי וְלֹא
 אֶעֱנֶה יִשְׁחַרְנֵנִי וְלֹא יִמְצְאֲנֵנִי.
 וְכִד בְּשִׁקּוּרָאִים יִשְׂרָאֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 לְקוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּקִרְיַת שְׁמַע אוּ
 בְּתַפְלָה אוּ בְּכָל מְצוּהָ – אִם שְׂכִינָה
 אִינְהָ שָׁם, לֹא יוֹרֵד לְשָׁם. זֶהוּ שְׂכִתּוּב

וְהָכִי כַד בַּר נִשְׁ סָלִיק שְׂכִינְתָּא בְּצִלוֹתָּא דִּילֵיהּ
 לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 נְחִית לְקַבֵּל צִלוֹתֵיהּ, וּשְׂכִינְתֵיהּ אֶקְדִּימַת, לְאַפְתָּחָא
 לֵיהּ, הָדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית כד טו) וַיְהִי הוּא טָרָם
 בְּלָה לְדַבֵּר, וְהִנֵּה רַבָּקָה יוֹצֵאת, וְדָא אִיהוּ רָזָא
 דְּאוּקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, אִם שְׁגוּרָה תְּפַלְתִּי בְּפִי
 יוֹדַע אֲנִי שְׁהוּא מְקוּבָל, וְאִם לֹא יוֹדַע אֲנִי שְׁהוּא
 מְטוּרָף, וְטוּרְפִין לוֹ צִלוֹתֵיהּ בְּאַנְפּוּי, וּבְגִין דָּא וַיְהִי
 הוּא טָרָם בְּלָה לְדַבֵּר, וְלִמְלָלָא בְּצִלוֹתֵיהּ בְּשֵׁם יי',
 מִיַּד שְׂכִינְתָּא נְפַקַת לְגַבִּיהּ וּבְגִינֵיהּ נְחִיתַת שְׂכִינְתָּא
 לְרַגְלוּי, הָדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים פה יד) צֶדֶק לְפָנָיו
 יִהְיֶה וַיֵּשֶׁם לְדַרְךְ פְּעָמָיו.

וְכַד שְׂכִינְתָּא אִיהִי עוֹמְדַת עַל יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׂרָאֵל
 אֵינִין רַגְלִין דְּקָמַת עֲלֵיהּ בְּגִלוֹתָּא, קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא מְשַׁבַּח לָהּ בְּהוֹן, מַה יָּפוּ פְּעָמֶיהּ בְּנַעֲלִים

לשון הקודש

וְטוּרְפִים לוֹ תְּפַלְתּוּ בְּפָנָיו, וּמְשׁוּם זֶה,
 וַיְהִי הוּא טָרָם בְּלָה לְדַבֵּר, וְלְדַבֵּר
 בְּתַפְלָתוֹ בְּשֵׁם יְהוָה, מִיַּד שְׂכִינָה יוֹצֵאת
 אֵלָיו, וּבְשִׁבִילוֹ יוֹרְדַת שְׂכִינָה לְרַגְלוֹ. זֶהוּ
 שְׂכֵתוֹב צֶדֶק לְפָנָיו יִהְיֶה וַיֵּשֶׁם לְדַרְךְ
 פְּעָמָיו.

וּכְשִׁשְׂכִינָה עוֹמְדַת עַל יִשְׂרָאֵל,
 וַיִּשְׂרָאֵל הֵם הַרְגְּלִים שְׁעוֹמְדַת עֲלֵיהֶן

וְכַד בְּשִׁאֲדָם מַעֲלָה אֶת הַשְּׂכִינָה
 בְּתַפְלָתוֹ לְקָדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקָּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא יוֹרֵד בְּנֶגֶד תְּפַלְתּוֹ, וּשְׂכִינְתּוֹ
 מְקַדִּימָה לְפָתַח לוֹ. זֶהוּ שְׂכֵתוֹב וַיְהִי הוּא
 טָרָם בְּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבָּקָה יוֹצֵאת, וְזֶהוּ
 הַסּוּד שְׂבַאֲרוֹהוּ בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה, אִם
 שְׁגוּרָה תְּפַלְתִּי בְּפִי, יוֹדַע אֲנִי שְׁהוּא
 מְקוּבָל, וְאִם לֹא, יוֹדַע אֲנִי שְׁהוּא מְטוּרָף,

וְגוֹמֵר (שיר ז ב), וְעוֹד מַה יָּפוּ פְּעַמֵּיךְ, כִּד יִשְׂרָאֵל הוּוּ
 מִקִּיּוּמִין שְׁלֹשׁ פְּעַמִּים בַּשָּׁנָה, וְעוֹד מַה יָּפוּ פְּעַמֵּיךְ
 בַּנְּעָלִים, בְּזִמְנָא דְעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְסִינֵי,
 דְעַלְיָהּוּ אֲתָמַר (זכריה יד ד) וְעָמְדוּ רַגְלֵיוּ בְּיוֹם הַהוּא,
 וְעוֹד מַה יָּפוּ פְּעַמֵּיךְ בַּנְּעָלִים, כִּד קִיּוּמִין בְּרֵאשׁ
 הַשָּׁנָה בְּיוֹמָא דְדִינָא בְּצִלוֹתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּגִינְיָהּוּ עוֹמֵד מִכְּפָא דִין וְיוֹשֵׁב עַל כְּפַא רַחֲמִים,
 בְּזִמְנָא דְאִינּוּן קִיּוּמִין בְּשִׁכְנֵיתָא בְּגִלוֹתָא, וְסָבְלִין
 עַלְיָהּוּ כְּמָה דִינִין וְכְמָה יְסוּרִין, דְאָמְרִין כִּי עַלְיָךְ
 הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֵאן טַבְחָה (תהלים מד כג).

וְכִד בְּרַ נֶשׁ מְצַלִּי, צָרִיךְ בְּקִדְמִיתָא לְנַחְתָּא
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיְהוּ יְהו"ה בְּקִרְיַאת
 שְׁמַע, וְלִיה אָמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, בְּכָל שַׁבְּתוֹת וְיִמִּין
 טַבִּין, בְּגִין דִּיזְמִין דְחוֹל תַּרְעָא דְהִיכְלָא פְּנִימָאָה

לשון הקודש

עוֹמֵד מִכְּפָא דִין וְיוֹשֵׁב עַל כְּפַא רַחֲמִים,
 בְּזִמְנָא שְׁהִים עוֹמְדִים עִם הַשְּׁכִינָה בְּגִלוֹת
 וְסוֹבְלִים עֲלֵיהֶם כְּמָה דִינִים וְכְמָה
 יְסוּרִים, שְׂאוּמְרִים כִּי עַלְיָךְ הוֹרְגֵנוּ כָּל
 הַיּוֹם נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֵאן טַבְחָה.

וּכְשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל, צָרִיךְ בְּהַתְחֵלָה
 לְהוֹרִיד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא
 יְהו"ה, בְּקִרְיַאת שְׁמַע, וְאִין אוֹמְרִים שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל שַׁבְּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים,

בְּגִלוֹת, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁבֵּחַ אוֹתָהּ
 בְּהֵן, מַה יָּפוּ פְּעַמֵּיךְ בַּנְּעָלִים וְגוֹמֵר. וְעוֹד
 מַה יָּפוּ פְּעַמֵּיךְ, כְּשִׁישְׂרָאֵל הָיוּ מִקִּיּוּמִים
 שְׁלֹשׁ פְּעַמִּים בַּשָּׁנָה. וְעוֹד מַה יָּפוּ פְּעַמֵּיךְ
 בַּנְּעָלִים, בְּזִמְנָא שְׁעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל הַר
 סִינֵי, שְׁעַלְיָהֶם נֶאֱמַר וְעָמְדוּ רַגְלֵיוּ בְּיוֹם
 הַהוּא. וְעוֹד מַה יָּפוּ פְּעַמֵּיךְ בַּנְּעָלִים,
 כְּשִׁעוֹמְדִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּיוֹם הַדִּין
 בְּתַפְלָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁבְלָם

אֵיחִי סְתִימָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל מו א) כֹּה אָמַר
 אֲדֹנָי אֱלֹהִים שְׁעַר הַחֲצַר הַפְּנִימִית הַפְּנִינָה קָדִים
 יִהְיֶה סָגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, וְאִמָּי בְּגִין
 דְּמַטְטְרוֹן שְׁלִיט עֲלֵיהוּ, וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת דִּיִּיתִי בַּעֲלָה
 יַפְתָּח, וְכֵן בְּיוֹם הַחֲדָשׁ יַפְתָּח, וּבְגִין דָּא, כִּד נַחִית
 בַּר נִשׁ יְהוּ"ה בְּקַרְיָאֵת שְׁמַע, צְרִיךְ לְנַחֲתָא לִיה
 בְּאֲדֹנָי, דְּאִיהוּ בְּפוּמִיָּה, וּבְגִין דָּא אֲדֹנָי שְׁפָתַי
 תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

דְּתַלַּת צְלוֹתֵין אֵינּוֹן בְּשַׁבָּת, וּרְבִיעֵאָה צְלוֹתָא
 דְּמוֹסָף, צְלוֹתָא דְּעַרְבִית אַתָּה קַדְשָׁתָא,
 וְדָא שְׂכִינְתָא תִּתְּאָה, דְּאִיהִי מִסְטָרָא דְשְׁמָאֲלָא,
 דְּתַמָּן לִיּוֹנָי, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן וְקַדְשָׁתָא אֶת הַלְלוּיִם,
 צְלוֹתָא דְשַׁחְרִית יִשְׁמַח מְלָשָׁה בְּמַתְנַת חֶלְקוֹ, וְדָא
 נְשֻׁמַּת כָּל חַי, דְּאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, עֲלָה אֶתְמַר

לשון הקודש

ומשום זה אדנ"י שפתי תפתח ופי יגיד
 תהלתך.

ששלים תפלות הן בשבת, ורביעית
 תפלת מוסף, תפלת ערבית אתה
 קדשת, וזו שכינה תחתונה שהיא מצד
 השמאל, ששם הלויים, שנאמר בהם
 וקדשת את הלויים. תפלת שחרית,
 ישמח מלשה במתנת חלקו, וזה נשמת כל
 חי, שהיא האם העליונה, עליה נאמר אם

משום שבמים של חל, שער ההיכל
 הפנימי הוא סתום. והו שכתוב כה אמר
 אדנ"י אלהים שער החצר הפנימית
 הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי
 המעשה, ולמה? משום שמטטרו"ן שולט
 עליהם, וביום השבת שיבא בעלה
 יפתח, וכן ביום החדש יפתח, ומשום זה,
 בשמוריד אדם יהו"ה בקריאת שמע,
 צריך להוריד אותו באדנ"י, שהוא בפיו,

(תהלים סח יד) **אם תשכבון בין שפתים, אל תקרי אם
אלא אם, דעלה אתמר** (בראשית כח יא) **וישכב במקום
ההוא, באתר דיש כ"ב אתון דאורייתא שכיבת
תמן, זפאה איהי פומא, דאורייתא דההיא שעתא
שכיבת תמן.**

**צלזלתא תליתאה אתה אחד ושמוך אחד, דא
יהו"ה עמודא דאמצעיתא דאחיד
בתרוייהו, ואינון נשמה יתרה ורוח יתרה ונפש
יתרה, נפש יתרה בערב שבת, אתה קדשת,
נשמה יתרה נשמת כל חי, דאתמר בה ישמח
משה במתנת חלקו, רוח יתרה אתה אחד
ושמוך אחד, זפאה איהו מאן דאפתח פומוי
בתלת צלותין, לקבלא** (דף לד ע"ב) **לון בשבת, תפלת
מוסף דא צדיק, דכליל בלהו צלותין, וביה
אמרין בצלותא דמוסף פתר יתנו לך יי' אלהינו**

לשון הקודש

ונפש יתרה. נפש יתרה. נפש יתרה בערב שבת –
אתה קדשת. נשמה יתרה – נשמת כל
חי, שנאמר בה ישמח משה במתנת
חלקו. רוח יתרה – אתה אחד ושמוך
אחד. אשרי הוא מי שפותח את פיו
בשלוש תפלות לקבל אותם בשבת.
תפלת מוסף זה צדיק, שפולל את כל
התפלות, ובו אומרים בתפלת מוסף

תשכבון בין שפתים, אל תקרי אם אלא
אם, שעליה נאמר וישכב במקום ההוא,
במקום שיש כ"ב אותיות של התורה,
שוכבת שם. אשרי הוא הפה שהתורה
של אותה שעה שוכבת שם.
התפלה השלישית, אתה אחד ושמוך
אחד, זה יהו"ה העמוד האמצעי שאוחזו
בשניהם, והן נשמה יתרה ורוח יתרה